

CARBONS
VALLE/PI

Casa fundada en 1875
Especialitat en antracita anglesa per a
salamanca i calefacció central
Carrer d'Aragó, 208 — Telèfon 13814
Rambla Catalunya, 167 — Telèfon 70833
BARCELONA

LA PUBLICITAT

ANY LV.—NUM. 18.246.—PREU: 15 CENTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 31 DE GENER DE 1933

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 15. — TELEFON 10449

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.º, — TELEFON 11459

Xocolates de gust exquisit

NEIVA

EL INTERCÀMBI, S. A.

Corts Catalanes, 776 - Telèf. 52984

BARCELONA

Després de les eleccions irlandeses

LA VICTORIA DELS INDEPENDENTISTES

La Fianna Fail, el partit republicà de De Valera, ha guanyat les eleccions en tota la línia. La lentitud que el sistema proporcional dona a les operacions de l'escriure impedeix de consignar la xifra exacta dels llocs que els republicans devaleristes han obtingut; per les dades conegudes fins ara gairebé es pot donar per segur que tindran setanta-set llocs al Parlament, format per un total de 153 diputats. Si aquests resultats es confirmen, i tot inclina a creure que ho seran, la Fianna Fail tindrà la majoria absoluta. Cal recordar que en el Parlament anterior els republicans devaleristes no tenien sinó 72 vots, de manera que el govern del senyor De Valera havia de refiar-se dels vots dels 9 diputats treballistes per a constituir majoria.

Aquest resultat ha produït una sorpresa general, perquè ningú no podia preveure una victòria tan decisiva, que necessàriament haurà de tenir repercussions profundes en les relacions anglo-irlandeses, ja prou tenses d'ençà que els republicans eren al poder. D'altra banda, quan el president del consell executiu decretà la dissolució del Parlament, la situació del govern era molt difícil, degut a la resistència insuperable que el petit grup de treballistes, necessari per a constituir majoria, oposava a la reducció d'havers i salaris proposada per De Valera a conseqüència de les dificultats financeres i econòmiques que preocupaven el govern. En aquesta situació, l'alcalde de Dublín, el senyor Byrne, prenia la iniciativa de fundar un gran partit nacional per tal de formar un govern d'unió en el qual fossin representats tots els grups parlamentaris. La missió d'aquest nou partit hauria estat solucionar les diferències amb Anglaterra.

El president del Consell executiu prengué l'ofensiva contra aquest moviment centrista a favor d'una unió nacional; decretà la dissolució del Parlament i convocà eleccions generals; amb aquest termini obligà els seus adversaris a entrar a la batalla electoral abans que s'haguessin pogut preparar convenientment.

L'experiència ha demostrat que el cap republicà és un polític molt hàbil i que coneix les tresques del seu poble. El partit moderat de Cosgrave ha tingut una desfeta sensible; l'existència

d'un partit de centre novell ha dividit les forces de l'oposició i els treballistes amb prou feines han conservat els llocs, i mentre perden la posició d'àrbitres que tenien al Parlament, els republicans poden prescindir del grup treballista per a constituir-se ells sols en majoria absoluta.

El veritable motiu de la sorpresa és l'actitud del país. La crisi econòmica, financera i agrícola que pateix Irlanda provocava una reacció política favorable a una entesa amb Anglaterra. Tot feia creure que el partit de Cosgrave havia d'aprofitar-se d'aquesta reacció. El resultat de les eleccions ha deixat els moderats i els partidaris d'un acord amb Anglaterra. Com diu un comentarista, el vell esperit Sinn Féin, l'herència del qual és la Fianna Fail, i la mistica republicana de l'afranquiment total d'Irlanda de la tutela britànica han triomfat de totes les consideracions polítiques, financeres i econòmiques. Aquesta victòria electoral és un triomf de l'esperit independentista, esperant amb l'aplicació metòdica d'un pla quinquenal de reorganització econòmica que permetria a l'Estat lliure d'Irlanda de neutralitzar les conseqüències d'una guerra quan amb Anglaterra; aquesta fe en el propi esforç nacional és el que ha determinat la massa dels electors, i particularment els joves que concorrien a les urnes per primera vegada, a donar el vot a la Fianna Fail.

Cal fer avinent que De Valera no ha escamotejat res del seu programa, exposat pel febrer de 1932, programa que a més de la supressió del jurament de fidelitat a la Corona, consignava la ruptura dels últims lligams amb Anglaterra i el restabliment de la Unió d'Irlanda catòlica i independent amb l'Estat protestant i lligat amb la Gran Bretanya. N'hi ha prou amb això per comprendre la transcendència que per a la política anglesa i fins per a la internacional ha de tenir la victòria sorprenent dels hereus directes del Sinn Féin.

A L'URUGUAI

Signatura del Tractat de Comerç amb Espanya

Montevideo, 30. — Ha quedat signat el Tractat comercial hispano-uruguaià. — Fabra.

La crisi ministerial francesa

M. Daladier ha rebut l'encàrrec de formar govern

Els socialistes s'han ofert a col·laborar, però M. Daladier, no ha acceptat la condició que imposaven

No haurà sorpresa a ningú que M. Daladier hagi rebut l'encàrrec de formar govern. M. Daladier és un dels homes més significats del partit radical i n'ha estat president. Entre els radicals és del grup esquerre, com

DALADIER

diu que podia facilitar una entesa amb els socialistes, partit que va votar contra el govern Boncour.

Els socialistes han acceptat molt bé la designació de M. Daladier com a cap de govern, tot bé que de seguida han tractat de col·laborar amb ell. Per saber el que això significa, cal que el lector tingui present la resistència del partit a la participació ministerial. En els congressos del partit, Léon Blum ha lluitat veritables batalles per evitar que els inquilts, tipus Renaudel, no es resignessin a fer-se vells sense haver arribat a ésser ministres.

Per la responsabilitat d'aquesta decisió el grup parlamentari perquè no hi havia temps de consultar el Consell Nacional del partit. Però, en la impossibilitat d'acudir al Consell, el grup parlamentari exigia que M. Daladier acceptés com a condició de no governar contra el programa del partit aprovat recentment.

Com pot suposar-se, M. Daladier no ha acceptat la condició, perquè, de fet, d'hauria convertit en un esclau dels socialistes, i no hauria trigat gaire a esclatar la crisi.

Potser és una illússió que els socialistes no hagin pogut participar en el Poder. Si ells i els radicals són els triomfadors de les darreres eleccions seria molt just que governessin plegats, sobretot en aquesta hora pregonada d'anomenades de feixisme, quan M. Tardieu arriba a proclamar la necessitat de convertir el Parlament en un instrument decoratiu, sense cap influència política.

Però no ens precipitem. Si ja és un fet que no hi ha possibilitat d'una col·laboració ministerial socialista, M. Daladier encara no ha format ministeri.

M. Daladier rep l'encàrrec de formar govern

París, 30. — El president de la República continuà celebrant durant tot el dia d'ahir diverses consultes per resoldre la crisi ministerial.

M. Lebrun havia indicat al president del Senat, M. Jeanneney, que s'encarregués de la formació del Govern, però aquell declinà.

A primeres hores de la tarda fou cridat al Palau de l'Elisi M. Daladier, actual ministre de la guerra i radical-socialista, al qual el president de la República encarregà la missió de formar govern nou.

El senyor Daladier acceptà l'encàrrec, i immediatament començà les consultes. Visitat el senyor Boncour, amb qui celebrà una extensa conferència sobre els diferents problemes pendents, aquell li oferí tot el seu ajut.

Seguidament el senyor Daladier visità Herriot, el qual li oferí també el seu ajut total. Després s'entrevistà amb el senyor Caillaux, amb el qual estigué parlant sobre problemes financers. — Fabra.

Les gestions de M. Daladier

París, 30. — M. Daladier ha continuat aquest matí les negociacions encaminades a formar gabinet. Ha conferenciat amb els senyors Roy i Lamoureux, ponents de les Comissions financeres del Senat i de la Cambra. — Fabra.

A Alemanya HITLER AL PODER

Però aquest Poder haurà de repartir-se'l amb els nacionalistes d'Hugenberg i sota la vigilància de von Papen

Ja tenim Hitler al Poder! Tanmateix la història del "Führer Adolf", d'aquest pintor de parets amb bigotí Charlot, nascut a Àustria, no té res de singular. La seva vida ha tingut de cara: ara només falta que aquest pintor de parets estigui al nivell de la seva pròpia sort. Potser no seria exagerat dir que ara comença l'època de la història del pintor de parets austríac. El fet és que abans d'arribar al Poder Hitler, a més de tallar les ungles i li han arrencat les dents. Però no és pas igual el Hitler d'ara que el d'abans de les eleccions del 6 de novembre. Von Papen va fer dues eleccions, i com que les primeres van ésser favorables als nazis, cregué necessari fer-ne unes altres. I després de fer-li guiar la cancelleria un quant temps, el temps just per a enfundir l'essència del partit, li ha estat donat el Poder. Però només una parcel·la de Poder. Perquè aquest Poder, per orgull que tingui l'home del bigotí Charlot, haurà de repartir-se'l amb els nacionalistes. I si es té en compte que el cabdill dels nacionalistes és el senyor Hugenberg, personatge que potser té més personalitat que Hitler i representa la gran indústria, es comprèn que el senyor Adolf Hitler, que ha rebut el Poder quan estava molt afeblit, només ha rebut una participació en el Poder.

Realment, potser tenen raó els diaristes hitlerians quan diuen que era impossible evadir la solució Hitler. Però consti que aquesta solució ha tingut d'una manera molt dolga. No és pas igual rebre una parcel·la de Poder, a

ADOLF HITLER

conseqüència d'una crisi normal, o assolir el Poder, tal com deien fa tres mesos els hitlerians.

El Gabinet Hitler és encara un ministeri presidencialista, perquè no té majoria absoluta al Reichstag. Si el Gabinet és vol presentar al Reichstag, necessita la benevolença del partit catòlic.

(Seguir a la pàgina d'estranger.)

Ernest Ventós, primer tinent d'alcalde de Barcelona, ha mort

Victima d'una traidora malaltia, moria ahir, a la seva casa del carrer de Descallier, a Sans, el primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Ernest Ventós Casadevall. Aquesta mort, que aclaparà de dolor una família i uns amics, que serà igualment sentidíssima per tots els que havien tingut l'honor de tractar el finat, representa una baixa irreparable per al nostre món polític i ensem per a l'Esquerra Republicana de Catalunya, que perd amb En Ventós un dels que més intensament havien contribuït a formar-la, ensem que un dels seus millors prestigis.

Fill d'una família de la classe mitjana, dios la qual ell era el major dels germans, En Ventós, que despassava amb prou feines en aquests moments la quarantena d'anys, va haver d'encarregar-se des de molt jove de les regnes de la família per la mort, també prematura, del seu pare. Empleat de banca, ocupació que alternava amb el negoci de representacions, passà ben aviat a establir-se pel seu compte, i fundà una casa de comerç, que existeix avui encara, dedicada al negoci de primeres matèries per a la perfumeria. En el món comercial, En Ventós conquerí ben aviat les simpaties d'una nombrosa clientela, ensem que una situació econòmica avançada, pels seus dots d'intel·ligència i honorabilitat.

Com a polític va alistar-se de molt jove als rengles del Centre Nacionalista Republicà. En extinguir-se aquest partit, fundà amb En Layret, En Marcellí Domingo i En Companys el Partit Republicà Català. En els temps de les lluites socialistes. En Ventós fou un dels més decidits col·laboradors d'En Layret en l'intent frustrat d'aquest d'humanitzar la lluita sindical i d'incorporar el sindicalisme a la política.

Durant la Dictadura seguí treballant per l'adveniment de la República. El moviment que cristallitzà en la sublevació de Jaca el va tenir en els primers rengles. Més tard contribuï a la formació del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, i presidí moltes sessions de l'Assemblea constitutiva d'aquest partit. Elegit regidor en les eleccions del 14 d'abril, En Ventós, en constituir-se el nou Ajuntament, fou nomenat tinent d'alcalde.

Actualment era primer tinent d'alcalde i president de la Comissió d'Hisenda de l'Ajuntament; havia donat sempre mostres eloqüents d'una capacitat i honestedat que l'han estat unànimament apreciades tant pels seus correl·lionaris com pels seus adversaris polítics.

L'ENTERRAMENT DEL SENYOR VENTÓS

L'acte de l'enterrament del pleurat company Ernest Ventós tindrà lloc avui, a dos quarts de quatre de la tarda. La comitiva fúnebre sortirà del domicili del finat, carrer Descallier, núm. 5 (Sans).

(Vegeu la informació de la pàgina 2.)

L'actualitat política INTERESSANTS DECLARACIONS DE MARTÍ ESTEVE

Els comentaris de la premsa i les converses d'aquests dies han versat —com podia ésser d'altra manera?— sobre la crisi del Govern de la Generalitat, el nomenament del senyor Claudi Ametlla com a governador de Barcelona, les actituds de l'Esquerra i Acció Catalana, etc. La vaguetat o la intenció de determinar comentaris i l'interès del moment ens ha fet acudir al senyor Martí Esteve, una de les personalitats d'Acció Catalana de més relleu i que pot estar més assabentat dels fons de la qüestió: Ens ha rebut amb la gentilesa que el caracteritza, i, sense fer-se pregar, ha respost així:

MARTÍ ESTEVE

la nostra primera pregunta, la ritual en semblants casos:

—Que hi ha del que diuen?

—Quines actuacions immediates preveieu?

—Els organismes directius del Partit ho determinaran aviat.

Hi ha una perfecta coincidència de pensament entre els components d'Acció Catalana, i valdria la pena que no haviem figurat fins ara al nostre Partit i coincidim amb ells en les eleccions passades.

Una política de col·laboració clara entre totes les forces que coincideixen en catalanisme, en republicanisme i en un sentit constructiu d'esquerra no trobarà mai en nosaltres cap dificultat, ans al contrari el més decidit concurs.

Voler la destorbar amb campanyes personals i partidistes —vegeu l'eco i la coincidència que troben en els sectors de la dreta— és francament nociu a les ideologies, que ara més que mai reclamen una actuació concordant per damunt els cossos dels Partits.

Identificar aquesta política d'entesa amb la submissió a una mateixa disciplina seria, a judici meu, minimitzar-la i empobrir la nostra política nacional, en lloc de fer-la més operant.

Aquesta posició no revela, evidentment, cap novetat. Guisats per aquest mateix esperit, vam proposar una aliança d'esquerra catalanista republicana en les darreres eleccions, i tot hom recordarà que una de les notes de la nostra campanya electoral, va ésser combatre la tendència imposada a l'Esquerra —malgrat anteriors manifestacions explícites d'algunes de les més altes personalitats del seu partit—, per algunes persones d'esperit exclusivista que, per temperamental, per inclinació a dogmatitzar, pròpia de l'home que "posseeix la veritat", feien impossible l'ampla política que preconitzàvem.

En resum: col·laboració per a realitzar les aspiracions que ens són comunes, sí. Confusió, no.

J. M.

DISPOSICIONS DE LA "GACETA"

El senyor Gaietà Cornet és nomenat director de l'Escola d'Enginyers Industrials

Madrid, 30. — La "Gaceta" d'avui publica, entre altres disposicions, les següents ordres:

Nomenant director de l'Escola d'Enginyers Industrials de Barcelona el seu professor senyor Gaietà Cornet.

Disposant que el senyor Agnó llobt continuï al davant de la càtedra de Geografia i Història de l'Institut Nacional de Segona Ensenyança de Barcelona.

Començant el senyor Jaume Almeda catedratiu de Llengua Llatina de l'Institut Nacional de Segona Ensenyança de Girona.

Accedint a la permuta de llocs de catedratiu de senyor Joaquim Sirventes i la senyora Emília Puigueres, catedratis d'Història Natural dels Instituts de Jirona i Huelva, respectivament.

L'AJUNTAMENT HA DECIDIT QUE NO HI HA COINCIDÈNCIA D'IMMIGRANTS

—Per Déu, Polleons!... Que això ho diguin els "Ulls" i els "Sants" no cal cap més prova.

—Oh, és que a la línia hi cap d'home.

Agents de préstecs per al Banc Hipotecari d'Espanya

LA NOVA SALA DE CONCERTS-TEATRE "STADIUM"

Els barcelonins, com també els que no ho són però de petits han adquirit aquesta ciutadania, recorden una majestuosa construcció que existia al carrer de Bailén, entre Diputació i Consell de Cent, que té tota la pompa de les construccions aixecades sota les normes clàssiques, o millor dit, clàssicants. Els barcelonins d'aquesta generació no ho han aconseguit, però va haver-hi un temps que en totes les publicacions de la "Barcelona monumental", o en qualsevol recull de visites, no hi mancava la corresponent a aquest edifici. Les columnes d'ordre corinti que sostenen un frontis esvelt, recordo que em feien un efecte de grandiositat ben excepcional. Era tal aquest efecte, que simultàniament m'imaginava que el seu interior havia de tenir una sumptuositat realment important. Aquelles columnes no es podien acabar mai. Era un edifici que m'imaginava tot ple de columnes.

Era el taller Masriera. La fama que a Barcelona arribà a tenir aquest edifici ens ho demostrà el peu d'un gravat aparegut en una publicació que es publicava cap a l'any 95 del segle XIX. Es deia "Barcelona a la vista" (Album de fotografies inèdites). Aquestes fotografies eren a gran format, i l'editor era la Llibreria Espanyola, com així consta a les cobertes blaves, en les quals figura un timbre rodó que diu: "Siempre adelante. Antonio López. Editor".

L'esmentat peu de gravat diu:

"Taller Masriera. — Es un hermoso edificio que honra a los que lo han construido y patetiza al mismo tiempo lo mucho que la iniciativa particular ha contribuido al embellecimiento de la ciudad nueva."

Taller de pintura y museo de preciosidades artísticas, más que otra cosa parece un templo consagrado a alguna misteriosa divinidad. Seis soberbias columnas corintias, sobre las que descansan un cornisamento y un frontón, constituyen la fachada, que tiene toda la elegancia y la majestad de los monumentos clásicos. Dos estatuas, la de Rosales y la de Fortuny, adornan la escalinata que da entrada a este magnífico edificio, cuyo interior espléndido cumple con creces lo que su imponente exterior promete.

La vasta construcció, situada en la calle de Bailén, està rodeada de jardí, i no es poc el encant que a sus deliciosas líneas presta la hiedra que trepa por paredes y columnas, encubriéndolas con un tapiz de eterna verdura."

Aquesta obra, que dictava aquestes extremitats literàries, era projectada per l'arquitecte J. Vilaseca l'any 1882. De manera que ens trobem al cap de 50 anys de la data inicial de la seva construcció. I l'edifici segueix al mateix lloc. I ha estat objecte d'una millora importantíssima, que el situarà altra vegada en un pla de popularitat. Si fins ara tot l'edifici era reservat

a taller del pintor Lluís Masriera, d'aquí endavant no serà així. Després d'una reforma molt important, està a punt d'esdevenir una de les sales de concerts i conferències i per a teatre íntim més ben condicionades de Barcelona. A la nostra ciutat d'edificis així no en sobren. Més aviat en manquen. Que sigui ben vinguda, doncs, aquesta nova sala d'espectacles que ben aviat obrirà les seves portes sota el nom llatí d'Stadium.

L'estudi Masriera no desapareix. Tot el recull d'objectes artístics i d'antiquitats que reuneix ha estat traslladat a un pis superior, on el seu acondicionament, en diversos departaments, però amb continuïtat, ofereix un magnífic aspecte al visitant.

El trasllat de l'estudi ha estat obligat per les obres de transformació de la planta baixa, on des de sempre era lloc de treball del pintor Masriera, la qual ha estat objecte d'una reforma completa.

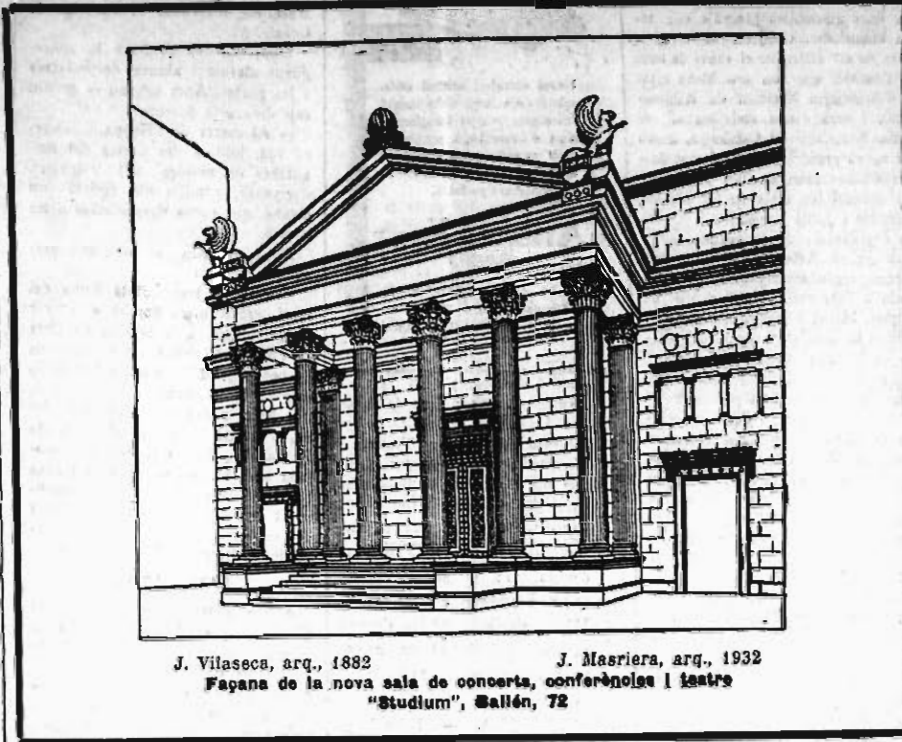
Hem tingut ocasió de visitar la nova sala "Stadium", instal·lada, com ja heu dit, a l'antic Estudi Masriera, avui propietat del pintor Lluís Masriera.

Si la nostra ciutat no estigués necessitada de sales d'espectacles de la condició que reuneix la sala "Stadium", el seu emplaçament, les seves proporcions i la instal·lació dels més moderns sistemes d'escenificació ja la farien necessària. No en va el seu propietari, el pintor Lluís Masriera, és una de les persones que amb més afició es mira les coses del teatre, des d'un punt de vista rigorosament artístic, del nostre país.

Les obres practicades a l'antic taller Masriera han estat generals. Val a dir, però, que ha estat respectada la façana. Es la mateixa de l'arquitecte Vilaseca en el que es refereix a la seva part central, puix que les necessitats de la nova sala han requerit fer algunes variacions als extrems.

En entrar a l'edifici ens trobem en un vestíbul decorat a base de blau a les parets i sostre i uns marcs daurats que enriegen els muntants de les portes pintats de negre, i les portes del mateix color. El to és encertat i produeix molt bon efecte. A l'esquerra apareix l'escala que condueix a l'amfiteatre.

Seguim a peu pla, i entrem a la sala d'espectacles. És reduïda i no ho sembla gaire pel seu sostre alt. La sala té capacitat per a unes quatre-centes o cinc-centes persones. La llum és indirecta, excepte dues petites aranyes i uns peus que hi ha a les parets. A la part superior de la boca de l'escenari el pintor Masriera hi té uns plafons, com també en la part de l'amfiteatre. Una particularitat de la sala és que, per part de l'arquitecte han estat aprofitades les jaceres sense interès d'amagar-les. Al contrari, els marcs que presenta han estat aprofitats per a col·locar-hi uns plafons pintats.

J. Vilaseca, arqu., 1882

J. Masriera, arqu., 1932

Façana de la nova sala de concerts, conferències i teatre "Stadium", Bailén, 72

L'escenari és molt ample. La boca de l'escenari té la mateixa forma d'un gran marc.

L'escenari ofereix la particularitat que, per tenir doble cortina, pot empetir-se l'escena, d'acord amb les exigències del que s'hagi de representar; també facilita la simultaneïtat de dues o tres escenes, i especialment permet preparar una escena mentre estan en plena representació, puix que per a poder-ho fer només cal partir l'escena.

També resulta molt interessant i evidentment nou la projecció de la llum. Aquesta, per a l'escena, és totalment indirecta. La bateria (candelejas) no projecta la llum directament a l'artista. D'aquesta manera s'eviten les ombres al taló de fons, que fan tanta angúnia. Altrament, a la part superior de la boca de l'escenari hi ha una altra bateria elèctrica coberta de vidres (la qual, com tota la part de vidrieria, ha anat a càrrec de la casa Arts del Vidre i Mollures, S. A.) que projecta claror damunt l'artista. D'aquesta manera s'ha obtingut que la

claror artificial de l'escena no sobri, com així succeïx per l'antic sistema dels nostres escenaris.

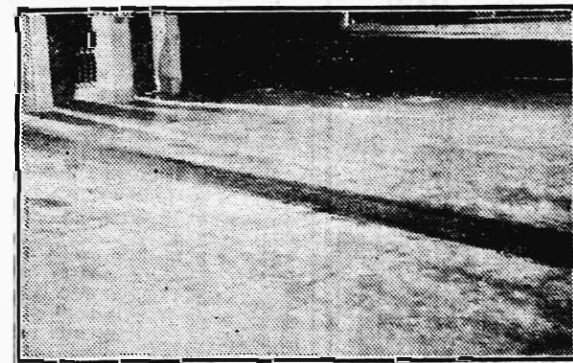
Per tractar-se d'una sala pública també reuneix totes les garanties de seguretat que avui són exigibles, com és el taló metàl·lic, construït per la casa S. A. Mas Bagà, del carrer de València.

Les butaques han estat construïdes per la casa Joan Pallarols, completament tapissades, i entre les butaques i la catifa de la sala resulta que aquesta reuneix condicions acústiques excel·lents per a les manifestacions musicals.

A l'esquerra de la sala hi ha el "foyer", lloc on també s'instal·larà el bar. Aquesta sala també servirà per a fer-hi exposicions.

En conjunt la nova sala "Stadium" ofereix comoditats, i sobretot la de les seves proporcions, que a no trigar gaire la imposaran com la sala preferida de Barcelona per a donar-hi representacions teatrals, concerts, conferències, etc., etc.

M. P.

Vista de la sala d'espectacles de "Stadium", pavimentada per la casa PAVIMENTS MAGNESIANS FERRAN BLASI, Passeig de Sant Joan, 154 - Telèfon 52880 - Barcelona

Josep Gispert

Mestre d'obres

Passeig de Sant Joan, 52

Les obres que ha estat necessària portar a cap per a adaptar l'antic Estudi Masriera per a Sala d'espectacles, han anat a càrrec del contractista d'obres senyor Gispert, l'experiència del qual, que pot acompanyar amb les proves del gran nombre de construccions que porta dirigides i executades, des que es troba al cap de la seva empresa, fou una garantia per als propietaris de l'edifici.

La construcció a la nostra ciutat ha aconseguit resultats perfectes, i en conjunt, el crèdit obtingut per les edificacions que han dirigit els tècnics dels contractistes locals han estat en sentit ascendent, i el progrés no coneix encara cap interrupció.

Tothom sap que moltes de les obres que es realitzen a províncies, especialment aquelles que per les seves grans dimensions i atreviment tècnic necessiten que dirigeixin el seu curs, elements capacitats i de provada experiència, es porten a cap per part de diverses cases barcelonines, indubtablement les més importants entre les seves similars.

El contractista Josep Gispert, prou conegut per les moltes obres que a la nostra ciutat foren construïdes pels seus operaris, és, sense cap mena de dubte, un dels mestres d'obres més ben preparats i capacitats establerts a la nostra ciutat. Les obres realitzades en són una garantia.

Una nova demostració de la competència de la casa Gispert la tenim en què és un dels mestres d'obres de la Companyia de "Riegos y Fuerza del Ebro", per encarregar de la qual ha portat a terme la construcció de les centrals de Vic i de La

L'haver pres part, construïnt en el ram de guixeria diversos palaus a les Exposicions Internacionals de València i Barcelona; l'haver decorat edificis com la Duana i el desaparegut Teatre Eldorado, entre altres, l'acrediten com a casa antiga de solvència i acostumada, ja de temps, a resoldre tota mena de dificultats en el seu ram, i sempre amb la favorable opinió dels dirigents de les obres.

La interpretació exacta de l'essència del projecte en la part de motllurats i ornamentació, afinant i apurant la línia i el volum fins a arribar a fer bellament plàstiques les idees de tots els projectistes que han comptat a F. PERALES entre els seus col·laboradors, ha ajudat al desenvolupament, perfecció i noblesa cada vegada més gran dins el seu ofici.

Bartomeu Antigas

Electricitat i lampisteria

Bailén, 12

En el ram d'electricitat i lampisteria, tant extens a la nostra ciutat, i dels components del qual han sortit treballs ben dirigits i resolts, i de bona execució, ocupa un lloc destacat per la garantia dels treballs que se li encarreguen, i l'estudi aprofundit dels problemes a resoldre, com també per la moderació dels pressupostos, la casa Antigas, dedicada a l'execució de tota mena de treballs relacionats amb l'electricitat i a la instal·lació de gas i aigua.

Aquesta casa fou elegida per a efectuar els treballs d'instal·lació de la conducció d'aigües i dels waters i lavabos de la nova Sala "Stadium". També ha instal·lat a la dita sala les boques d'incendi.

La categoria dels serveis que ha instal·lat, vitals per al bon funcionament de la sala, demostrarà una vegada més la preparació de la casa Antigas.

Com és la sala "Stadium"

La nova sala de concerts, conferències i teatre "Stadium" ocupa la planta baixa de l'antic Estudi Masriera, actualment propietat del pintor Lluís Masriera, el qual, en efectuar les obres de reforma, ha traslladat el seu taller a la planta superior del mateix immoble.

El projecte i la direcció de les obres són del jove arquitecte Joan Masriera, i el gran plaó que decora la sala, com també les altres pintures i plafons, és obra de Lluís Masriera.

Aquesta sala serà única, dintre el seu gènere, a Barcelona, on no hi ha cap teatre arranjat d'una manera confortable que sigui apte per a moltes manifestacions artístiques i culturals, que perdin llur ambient quan se les trasllada en un local massa gran, com són les conferències, música de Càmera i el teatre d'art. El tapissat de les parets i butaques li donen unes condicions acústiques excel·lents i annexes; a la sala hi ha un espaiós vestíbul i un Foyer de 18 m. de llargària, amb bar al fons, on es podran celebrar exposicions de pintura.

Els dispositius escènics, completament moderns i d'una gran senzillesa, responen a una maqueta de Lluís Masriera que obtingué un gran èxit a París (Grand Prix 1925), i a Nova York (International Theatre Exposition 1926). Les dues innovacions més característiques són l'escena triplíc, que pot variar de proporcions, i la bateria (Candelejas) de llum reflectida.

Pel seu aspecte d'intimitat, per la seva decoració i per les confortables cambres de vestuari, no dubtem que, ultra les manifestacions artístiques esmentades, serà el lloc preferit per a l'actuació de companyies amateurs.

Ens ha cridat l'atenció el paviment de la sala d'espectacles. Es tracta d'un paviment d'una bellesa extraordinària; no té juntes, color groc completament uniforme al centre i als passadissos laterals i central hi ha col·locades unes línies de dife-

J. VIDAL RIERA

PINTURA

DECORACIÓ

RONDA DE SANT ANTONI, 33 - TELEFON 30354 - BARCELONA

TALLER DE SERRALLERIA
ARTISTICA, MECANICA I D'OBRES

Josep Bonet

Exposició de ferros artístics: LLURIA, 131 - Tel. 74773
Taller i despatx: ARAGO, 362 - Tel. 55413 - BARCELONA

INSTAL·LACIONS D'ELECTRICITAT
GAS I AIGUA

Bartomeu Antigas

Especialitat en treballs d'encàrrec

BAILEN, 12 - Telèfon 50756 - BARCELONA

TELONS METAL·LICS
PERA TEATRES

S. A. M. Mas Bagà

València, 344-350 - Telèfon 73016
BARCELONA

Cuines econòmiques - Termosifons
Calefacció - Portes ondulades
Tubulars i de ballesta

ESTUFES J. M. B.

JUAN PALLAROLS

EXPOSICIÓ

TALLERS

Passeig de Gràcia, 44 - BARCELONA - Porvenir, 22 (S. G.)

MOBLES - LAMPARES - TAPISSERIES - CATIFES

Medalla d'Or a l'Exposició de San Francisco de Califòrnia en 1916

Gran Premi Exposició de Barcelona en 1923

Gran Premi Exposició de Filadèlfia en 1926

Gran Premi Exposició de Barcelona en 1929

ELS TALLERS DE LA CASA PALLAROLS han construït els
sillons de la sala d'espectacles de STADIUM

